

Láska k Bohu, strach z hříchu, morálka ve společnosti

→ *Promluva Satja Sáí Báby ze 6. července 2009* ←

*Gurur Brahmá gurur Višnuh gurur dévó Mahéšvarah;
guruh sákšát param brahma tasmai šrí guravé namah.*

*Guru je Brahmá, guru je Višnu, guru je Mahéšvara.
Guru je skutečně nejvyšší brahma. Nuže, pozdravení guruovi.*

Brahmá, Višnu a Šiva jsou tři různá jména a podoby téhož Božství. Všichni jsou jedno, chovejte se ke všem stejně. Ačkoli jsou jména a podoby fyzického těla různá, Božství ve všech bytostech je pouze jedno. Brahmá je stvořitel, Višnu je udržovatel a Šiva je ničitel. Přesto všechny tři aspekty představují jediné Božství. Jediný Bůh, je-li spojován s tvořivým aspektem, je nazýván Brahmá, když ochraňuje a udržuje žijící bytosti, nazývá se Višnu, a konečně při činnosti *laja* (ničení) je to Šiva.

Aby se předešlo zmatkům způsobeným tím, že se Božství přisuzují různé názvy a podoby, je Bůh nazýván *átman* nebo absolutní *brahma* (Božství bezejmenné, beztvaré, bez vlastností). Jediný *átman* prostupuje všemi žijícími bytostmi.

*Náboženství jsou různá, cesta je stejná,
šaty jsou různé, bavlna je jedna,
bytosti jsou různé, átman je jeden,
národnosti a životní styly se liší,
lidské zrození je stejné.*

Každá lidská bytost musí rozvíjet tři vlastnosti: lásku k Bohu, strach z hříchu a morálku ve společnosti. Za současný stav nedostatku morálky ve společnosti je odpovědný jedině chybějící strach z hříchu. Láska je stmelujícím faktorem, který lidi spojuje. Tam, kde je láska, bude společnost jednotná. Člověk postrádající morálku si nezaslouží být nazýván lidskou bytostí. Proto je morálka veskrze důležitá.

Ačkoli Bůh zahrnuje láskou každého, jsou to lidské bytosti, které ztratily vzácnou vlastnost strachu z hříchu. Dnešní člověk se dopouští různých hříchů s vírou, že Bůh je laskavý a nakonec mu všechny hříchy odpustí. S touto vírou se dopouští stále víc a více hříšného jednání. Vyvinul si v tomto ohledu určitý druh samolibosti a myslí si, že může uniknout potrestání.

Ale skutečnost je jiná. Ačkoliv je Bůh soucitný a může prominout všechno hříšné jednání, lidská bytost musí nezbytně za své hříchy zaplatit. Proto tedy musí každý člověk rozvíjet tyto tři vlastnosti: lásku k Bohu, strach z hříchu a morálku ve společnosti. Tam, kde neexistuje strach z hříchu, nebude ve společnosti žádná morálka.

Lidé s bezuzdným egem se chovají naprosto nezodpovědně a dopouštějí se různých nežádoucích skutků. Nemají žádný strach z hříchu. Dokonce ani na chvíli nepřemýšlejí o následcích svého jednání. Proto se musí člověk zdržet toho, aby pohlížel špatně, mluvil špatně a jednal špatně. Jinak se následky těchto špatných skutků vrátí člověku jako bumerang později, pokud se nevrátí hned. Je také možné, že se následky všech těchto hříšných činů vrátí zpět najednou jednou ranou.

Pokud se člověk opravdu zabývá prospěchem společnosti, musí pracovat na rozvíjení morálky ve společnosti. Člověk, který morálku postrádá, opravdu vůbec není lidskou bytostí ale zvířetem. Je velice špatné mluvit nepravdu, dopouštět se bezpráví na druhých, dopřávat si špatných činů a zlých praktik. Člověk musí vést svůj život následováním tří principů – lásky k Bohu, strachu z hříchu a morálky ve společnosti.

Říká se, že člověk, který v sobě nemá morálku, je horší než opice. Ve skutečnosti je opice lepší než takovýto jedinec. Nikdo na tomto světě si nebude vážit toho, kdo se dopouští nemorálních činů. Úctu všech získá jedině ten, kdo následuje mravní zásady. Dokonce těm, kdo by se pokoušeli takové osobě ubližovat, budou ostatní bránit s varováním: „Je to dobrý člověk. Nepokoušej se mu plést do cesty.“ Na ty, kteří postrádají morálku, je ve společnosti pohlíženo hůře než na psy. Proto tedy člověk musí rozvíjet morálku a vést vždy morální život.

Existují tři *sádhany* (duchovní cvičení), kterými mohou být láska k Bohu, strach z hříchu a morálka ve společnosti rozvíjeny. Jsou to *bhakti* (oddanost Bohu), *džňána* (cesta moudrosti) a *vairágja* (odpoutanost). *Karma* (činnost) je přirozenou a základní vlastností fyzického těla. Mysl bude dobře fungovat pouze tehdy, když se bude tělo zabývat dobrými činy. Když bude mysl zdravá, může se rozvíjet láska k Bohu. Takto jsou *bhakti*, *džňána* a *vairágja* propojeny s láskou k Bohu, strachem z hříchu a morálkou ve společnosti. Jsou jako tři lopatky větráku. Pouze když se tyto tři lopatky točí, můžeme mít osvěžující vzduch; jinak nám bude nevolno.

Dnes se lidé ptají, proč musíme rozvíjet lásku k Bohu. Láska k Bohu umožňuje člověku rozvíjet strach z hříchu, který bude následně rozvíjet ve společnosti morálku. Každý musí rozlišovat mezi dobrým a špatným, hříchem a ctností. Poté, co toto analyzoval, musí se snažit konat pouze dobro. Buďte dobří, konejte dobro, spatřujte dobré, to je cesta k Bohu. Jakýkoli počet rituálů, uctívání, *džapy* (prozpěvování božského jména) a *tapasu* (pokání) budou bez těchto tří bez užitku.

Devět forem oddanosti je: *šravanam* (naslouchání), *kírtanam* (zpívání), *Višnusmaranam* (rozjímání o Višnuovi), *pádasévanam* (služba Jeho lotosovým nohám), *vandanam* (pozdavení), *arčanam* (uctívání), *dásjam* (služba), *snéham* (přátelství) a *átmanivédanam* (sebeodevzdání). Prvním krokem je *šravanam* (naslouchání). Pak musí člověk analyzovat, zda to, čemu naslouchá, je dobré nebo špatné. Když si myslíte, že se jedná o špatné názory, a proto se vám nelíbí, jak byste je mohli realizovat?

Dnes je možné vykonat práci vyčlením lži a získat vítězství nad ostatními falešnými a nespravedlivými prostředky. Proto se musí člověk dotazovat po svatosti či špatnosti každého činu, který vykonává. Člověk by neměl být samolibý, pokud jde o to, co bude jeho konání následovat; dříve nebo později následky hříšného jednání nastanou. Může se to stát nyní nebo trochu později, v kterémkoli okamžiku. Proto buďte připraveni konat pouze dobré a vznešené činy s čistou myslí.

Více než cokoli jiného je čistota svědomí nanejvýš důležitá. To je *átma tattva* (átmický princip). Nikdo nemůže porozumět, co je *átman*. Protože je těl a podob mnoho, byla jim dána různá jména, aby se mezi sebou odlišila. Nicméně na rozdíl od fyzických těl *átman* nebo *brahma* se ani nerodí, ani neumírá. Proto tedy je nikdo nemůže určit jako to či ono.

Átman, ačkoliv je mimo lidské chápání, je popisován jako *nitja*, *šuddha*, *buddha*, *mukta*, *nirmala svarúpinam* (věčný, čistý, osvícený, svobodný a vtělení svatosti).

Je *nirañdžanam, sanátana nikétanam* (neposkvrněný, konečným útočištěm). Je jenom jeden *átman* a ten je přítomen ve všech bytostech. To je základní podstatou *átmana*.

Malý příklad: když umístíte sto nádob naplněných vodou za měsíčné noci ven, naleznete odraz jediného měsíce v každé z těchto nádob. Tělo je jako nádoba. Je odsouzeno kdykoliv zaniknout. Kam potom měsíc (*átman*) jde? Nejde nikam, je zde. Nicméně když není voda (tělo), není odraz ve vodě. Stejným způsobem je *átman* přítomen v každé lidské bytosti.

Osoba, která nemá dobrý charakter, nemá žádnou morálku. Osoba bez morálky si nezaslouží být nazývána lidskou bytostí. Musíme si ve společnosti zasloužit čest a úctu. Nicméně v těchto dnech nenacházíme nikoho, kdo by se staral o dobré jméno ve společnosti. Ale lidé velmi dbají na to, kdo je bohatý a kdo chudý. Je přísloví, že peníze přicházejí a odcházejí, ale morálka přichází a vrůstá. Proto tedy není správné usilovat o bohatství, moc a ostatní světské věci. Všechno toto vlastnictví je pomíjivé. Můžete se snažit se jich pevně držet, ale vyklouznou vám, dokonce aniž byste si toho všimli.

Avšak *átman* je věčný. *Átman* ani nepřichází ani neodchází. Stále zůstává věčným svědkem všeho, co se na světě děje. Musíme rozvíjet víru v takového věčného *átmana*. Ti, kdo rozvíjejí víru v *átma tattvu*, nebudou rozrušováni nespravedlností, špatností a zlými praktikami.

Lidé říkají: „Moje tělo, moje smysly, moje mysl, můj intelekt,“ a tak dále, ale „vy“ nejste nic z toho. Říkáte například: „To je moje kniha.“ V tu chvíli je ta kniha ve vašich rukách. V příštím okamžiku si ji chce prohlédnout někdo jiný. Kniha přejde do jeho rukou. Podobně máte ve své ruce nějaké peníze. Za jistou dobu přejdou do rukou někoho jiného. Prostě přicházejí a odcházejí. Ale morálka přichází a vzrůstá. Morálka nemá žádnou formu.

Jestliže si někdo přeje zlepšovat společnost a svět, musí se nejprve rozvinout morálka v něm. V této době se objevují různé politické strany, které říkají, želepší společnost. Nabízejí transformaci společnosti, ale nikdy neuspějí, protože to, o čem se pokoušejí, je shromažďovat hlasy lidí pro svoje sobecké cíle. Vůbec se společností neobtěžují.

Jestliže chcete změnit společnost, musí být vaše srdce čistá. Nejprve jednotlivce, pak společnost. Aby mohl být jedinec transformován, musí milovat Boha a mít strach z hříchu. Pak ve společnosti nastoupí morálka. Jednotlivci tvoří společnost. Proto když se mezi lidmi rozvine jednota, bude zde čistota a Božství. Jednoty, čistoty a Božství nemůže být dosaženo pouhým vzděláním.

Předpokládejme, že sedíte v meditaci se zavřenýma očima. Nicméně mysl se toulá kdoví kde. Vy se ji snažíte přivést zpět k počátečnímu bodu. To všechno je cvičení. Jedině když je kolísavá mysl uklidněna, je meditace možná. Tento proces přinucení mysli, aby byla stálá, se nazývá koncentrace. Meditace je možná pouze po koncentraci. Správný postup je: koncentrace, kontemplace a meditace.

Nevěřte někomu, kdo prohlašuje, že medituje v tom okamžiku, kdy si sedne. Je to strojené cvičení, nikoli meditace. Skutečná meditace je zcela na sebe zapomenout. Je to naprosté zapomenutí *déhátma bhávy* (pocitu identifikace s tělem). Člověk se musí úplně zbavit připoutanosti ke smyslům. Jedině pak bude mysl stálá.

Byl jednou jeden otec, který měl čtyři syny. Každý z nich chtěl mít jiné povolání, aby vydělal peníze. Jeden chtěl začít obchodovat. Druhý si chtěl otevřít malý koloniál, třetí syn chtěl být někde zaměstnaný a čtvrtý chtěl nějaké jiné povolání. Ačkoliv bylo vydělávání peněz jejich společným cílem, každý z nich se chtěl vydat jinou cestou. Nakonec jsou to zvolené způsoby vydělávání peněz, které vedou k hromadění ctností nebo hříchů. Lidé se dopouštějí hříchů, dokonce aniž by věděli, že tak činí. Hříchy, kterých se dopouštějí, je budou pronásledovat.

Před jistou dobou byly ve státě Urísa těžké záplavy. Ty zpusťily několik vesnic ve čtyřech okresech. Valící se záplavová voda smetla domy, stromy, nepokosenou úrodu, dokonce i zvířata a nějaké lidi. Stovky vesnic byly zaplavené a lidé zůstali bez pomoci. Byli zachvázeni strachem z běsnění přírody.

Tehdy jsem poslal telegram: „Nebojte se. Buďte šťastni. Postavím vám nové domy.“ Lidé z Urísy mě přijeli navštívit speciálně vypraveným vlakem. Od vlády a federálních i místních poslanců se očekávalo, že je v této době nouze přijdou zachránit a poskytnou jim pomoc. Ale nepřišel nikdo. Okamžitě jsem poslal sto miliónů a zařídil rozdělování materiální pomoci a stavbu zděných domů pro záplavou postižené lidi. Já se nestarám o hromadění peněz. Já chci pouze vaši lásku. Buďte šťastni. Rozvíjejte svoji morálku a lásku k Bohu. Když rozvinete lásku, tato láska sama odstraní démonické vlastnosti ve vás.

Předtím, než začala válka mezi Rámou a Rávanou, Hanumán vstoupil na Lanku, aby hledal, kde se nachází Sítá. Když ji našel, vrátil se zpět, aby předal tuto informaci Šrí Rámovi. Byl chycen demony a předveden k Rávanovu dvoru. Rávana se rozlobil, když spatřil Hanumána, který při svém návratu zničil krásnou Ašókavanu. Rávana se Hanumána otázal: „Kdo jsi? Jak se opovažuješ vstoupit do tohoto nedobytného města na Lance?“ Podcenil Hanumánovu sílu a vysmíval se mu tím, že ho nazýval obyčejnou opicí.

Hanumán odpověděl stejným tónem, jako by si byli rovni, a řekl Rávanovi: „Poslal mě sem Pán, který usekl uši a nos tvé sestře.“ Rávana se velice rozeznil, protože se s ním nikdo neodvážil mluvit takovým ponižujícím způsobem. Ve skutečnosti Hanumán použil stejný jazyk jako Rávana. Rávana se cítil uražený.

Hanumán nebyl ani trochu rozrušený, protože neustále zpíval Rámovo jméno, které mu dodávalo odvalu a sílu čelit jakékoli situaci. Rávana nemohl strpět Hanumánovu drzost a opovážlivost, a proto nařídil, aby Hanumánův ocas obalili látkou, namočili do oleje a dali do ohně. Okamžitě se tak stalo. Hanumán nezůstal stát. S hořícím ocasem skákal z jedné budovy na druhou, až hořelo celé město. Nádherné a honosné budovy vykládané drahými kameny byly ihned v plamenech. Byl jimi zachvácen dokonce i palác Mandódarí. Lidé překotně běhali sem a tam. Ani jediná budova nebyla zuřících plamenů ušetřena.

Hanumán pak Mandódarí poradil: „Matko, za tento ničující požár a s ním související ztráty tak mnoha životů a majetku je odpovědný hřích, kterého se dopustil tvůj manžel. Prosím tě, řekni mu, ať se již příště tak odporných hříchů nedopouští. Jestliže dokážeš takto zachránit svého manžela, zachrániš sebe i rod *rákšasů*.“

Lidé musí strpět následky svých činů. Bůh je pouhým svědkem. Člověk dostává ovoce svých vlastních činů, dobré nebo špatné. Proto tedy ze všeho nejdříve musí člověk rozvíjet morálku, která je založena na rozvíjení lidských vlastností. Pokud se mají v člověku rozvinout lidské vlastnosti, měl by milovat Boha. Tak jsou láska k Bohu, strach z hříchu a morálka ve společnosti na sobě navzájem závislé. Když bude ve společnosti morálka, všichni lidé budou v bezpečí.

V této souvislosti musí být připomenuta jedna věc. Můžete své činy skrývat před společností, ale všudypřítomný Bůh ví všechno. Budete muset zakusit následky svých činů. To je nezměnitelný zákon. Proto tedy jestliže můžete, pomáhejte druhým, to je v pořádku. Jinak zůstaňte zticha. Neubližujte druhým. Nedopouštějte se hříchu myšlenkou, slovem nebo skutkem. Někdy se může stát, že se následek vašich činů nedostaví okamžitě. Bude to nějakou dobu trvat, ale zcela určitě následek přijde.

Lidé studují duchovní texty, jako je Bhagavadgíta, ale nedaří se jim uskutečňovat svoji vlastní vrozenou podstatu. Upanišady vyzývají člověka: „Drahý synu, pokus se nejprve pochopit svoji vlastní podstatu. Poznej sebe! Jestliže to uděláš, poznáš všechno.“ Poznání Já (*átma bódha*) znamená uvědomění si: „Já nejsem tělo. Já nejsem mysl. Já nejsem intelekt“ atd.

Mysl je jako látka skládající se z nití utkaných dohromady. Jak dlouho bude tato látka trvat? Tak dlouho, dokud nitě zůstanou neporušené. Jakmile odstraníte nitě, látka ztratí svůj tvar, a když látku hodíte do ohně, změní se na popel. Lidé říkají: „To je moje žena, to je moje dítě, to je můj zeť, to je můj syn“ a tak dále. Tyto vztahy jsou pouhou iluzí. Kdo jsou všichni tito lidé? Všichni jsou majetkem Boha. Všechno na tomto světě je vlastnictvím Boha, nikdo nemá vůbec žádné právo. Lidé bojují mezi sebou za svá práva, takto mrhají svým časem. Promarněný čas je promarněný život. Ve skutečnosti to není čas, který promrháváme; promrháváme svůj drahocenný život.

Závěrem bych rád zdůraznil ještě jednou, že byste měli kultivovat lásku k Bohu, strach z hříchu a morálku ve společnosti. Jsou to hodnotné klady, které musíte neustále ochraňovat. Když budete ochraňovat tyto hodnoty, ony budou na oplátku chránit vás.

Myslíte si, že si dnes musíte uvědomit *brahma tattvu* (princip *brahma*). Ve skutečnosti *brahma* nemá žádné jméno ani tvar. Je *nirgunam, nirañdžanam, sanátana nikétanam, nitja, šuddha, buddha, mukta, nirmala svarúpinam* (Bůh je bez vlastností, bez poskvrny, konečné útočiště, věčný, čistý, osvícený, svobodný a je vtělením svatosti). Děti Bál vikas z Tamilnádu čekají, aby představily kulturní program. Sledujte tento program. Ve své promluvě budu pokračovat zítra.

V Prašánti Nilajam dne 6. července 2009